

The Zionist regime and Iranophobia strategy

mohammad pourghorban¹

Abstract:

Iran and its strategies in the West Asian region, especially after the victory of the Islamic Revolution, have always been the focus of other countries and nations, especially the countries of the West Asian region. In the meantime, the Zionist regime, as a country that has the greatest conflict of interests with the Islamic Republic of Iran, has always paid special attention to its movements and strategies in the region and at the international level, and has not spared any efforts to weaken and destroy it. Supporting the axis of resistance, paying special attention to the Palestinian issue, supporting liberation movements, and not recognizing the Zionist regime as an independent country are some of the things that always pit Iran and the Zionist regime against each other. Taking advantage of soft power and using the media space can be considered as one of the main activities of the Zionist regime and its regional and international supporters to attack Iran. Perhaps Iranphobia can be considered one of the tools of the Zionist regime in this soft war. A strategy that has been effective at times and has been able to deal blows to Iran's international and regional image. This research seeks to analyze and investigate the impact of Iran-phobia on the strategy of the Zionist regime in the region. This research was carried out in a descriptive and analytical way, and library and internet sources were used in doing it

Keywords: Zionist regime, West Asia, strategy, Iranophobia

1-Assistant Professor of International Relations, Department of Political Science, Faculty of Law and Political Science, Islamic Azad University, Karaj, Iran
(mhpor@yahoo.com)

رژیم صهیونیستی و راهبرد ایران هراسی

محمد پورقربان^۱

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۲/۰۱/۱۴

تاریخ دریافت: ۱۴۰۲/۰۸/۰۱

چکیده:

رژیم صهیونیستی به عنوان کشوری که بیشترین تضاد منافع را با جمهوری اسلامی ایران داشته است، همواره توجه ویژه‌ای به تحرکات و راهبردهای آن در منطقه و سطح بین‌الملل داشته است و از هیچ کوششی برای تضعیف و تخریب آن دریغ نکرده است. حمایت از محور مقاومت، توجه ویژه به مسئله فلسطین، حمایت از جنبش‌های آزادیبخش و عدم به رسمیت شناختن رژیم صهیونیستی به عنوان کشوری مستقل از مواردی هستند که ایران و رژیم صهیونیستی را همواره در مقابل یکدیگر قرار میدهند. بهره گرفتن از قدرت نرم و استفاده از فضای رسانه‌ای را میتوان جزو عمده فعالیت‌های رژیم صهیونیستی و حامیان منطقه‌ای و بین‌المللی آن برای ضربه زدن به ایران قلمداد کرد. شاید بتوان ایران‌هراسی را یکی از ابزارهای رژیم صهیونیستی در این جنگ نرم دانست. راهبردی که در برخی مواقع موثر واقع شده و توانسته ضرباتی را به وجهه بین‌المللی و منطقه‌ای ایران وارد کند. رژیم صهیونیستی همواره کوشیده است با بهره‌گیری از ایران‌هراسی و ایجاد یک دشمن ساختگی در منطقه غرب آسیا، راهبردهای خود را در منطقه تعریف و پیش ببرد. سوال این پژوهش بر این پایه استوار است که ایران‌هراسی چه تاثیری بر راهبرد رژیم صهیونیستی در منطقه غرب آسیا داشته است؟ فرضیه پژوهش به این نکته میپردازد که رژیم صهیونیستی با بهره‌گیری از ایران‌هراسی راهبرد عادی‌سازی روابط در غرب آسیا را در پیش گرفته است. این پژوهش به روش توصیفی و تحلیلی انجام شده و در انجام آن از منابع کتابخانه‌ای و اینترنتی بهره گرفته شده است.

واژگان کلیدی: ایران‌هراسی، راهبرد، غرب آسیا، رژیم صهیونیستی

سال اول، شماره ۴،
زمستان ۱۴۰۱
رژیم صهیونیستی و
راهبرد ایران‌هراسی

۱- استادیار روابط بین‌الملل، گروه علوم سیاسی، دانشکده حقوق و علوم سیاسی، دانشگاه آزاد اسلامی،

کرج، ایران

مقدمه

در جنگ جهانی دوم، صهیونیست ها با دامن زدن به داستان هولوکاست بر شتاب و مشروعیت مهاجرت یهودی ها به فلسطین افزودند. افزایش یهودی ها در فلسطین منجر به افزایش درگیری آنها با ساکنان عرب فلسطین میشد تا جایی که انگلیس مهاجرت یهودی ها را محدود کرد. اما صهیونیست ها، که در دوران جنگ به ابرقدرت جدید، آمریکا نزدیک شده بودند، توانستند قبل از پایان جنگ دوم جهانی حمایت کشورهای اروپایی، آمریکا، انگلیس و حتی شوروی را جلب کنند و تشکیل رژیم صهیونیستی را در شورای ملل متحد به تصویب برسانند. ساعت ۱۲ شب ۱۴ می ۱۹۴۸ رژیم صهیونیستی اعلام موجودیت کرد و ده دقیقه بعد آمریکا آن را به رسمیت شناخت و انگلیس نیروهایش را از فلسطین خارج کرد تا بر قیمومیت خود بر فلسطین پایان دهد (فقیه زاده گرجی و اسلامی، ۱۳۹۶: ۲۵۳).

رژیم صهیونیستی از ابتدای تاسیس تاکنون به دلیل اختلافهای زیاد با همسایه‌های عرب خود برای برقراری روابط با کشورهای غیر عرب در غرب آسیا تلاش کرده است. انقلاب اسلامی ۱۹۷۹ و نظام جمهوری اسلامی ایران از دیدگاه ناظران سیاسی غرب و شرق، منبع الهامی برای مسلمانان جهان و جهان اسلام تلقی میشد. این انتظار وجود داشت که رهبران ایران تلاش خواهند کرد با تکیه بر ایده‌ی صدور انقلاب اسلامی که امام خمینی (ره) نیز بدان تصریح داشت، با منافع جهان ماتریالیست به معارضه برخیزند. از نظر امام خمینی (ره)، معنی صدور انقلاب ما این است که همه ملت‌ها بیدار بشوند و همه دولت‌ها بیدار بشوند و خودشان را از این گرفتاری که دارند و از این تحت سلطه بودن که هستند و از اینکه همه مخازن آنها دارد به باد می‌رود و خودشان به نحو فقر زندگی میکنند نجات بدهد^۱ (فیرحی، ۱۳۹۵: ۱۹۸).

پس از انقلاب اسلامی ایران و به دلیل ماهیت ایدئولوژیک آن، رویکرد دولت ایران نسبت به رژیم صهیونیستی کاملاً تغییر کرد. دوستی و روابط ایران با وقوع انقلاب اسلامی در تاریخ ۲۲ بهمن ۱۳۵۷ پس از تقریباً ۳۰ سال به پایان رسید. این در حالی است که قبل از پیروزی انقلاب اسلامی در بهمن ماه، دولت رژیم صهیونیستی پیشبینی وقوع این واقعه را نموده بود. این مسأله هنگام مسافرت ژنرال داوید ایودی فرمانده نیروی هوایی اسرائیل به تهران در ۵ آبان ۱۳۵۷ به خوبی مشاهده شد. این در حالی است که در آغاز سال ۵۷ بیش از ۱۵۰۰ خانوادۀ رژیم صهیونیستی ایران را ترک کردند. اما به رغم مهاجرت تعدادی از یهودیان ایرانی به رژیم صهیونیستی، هنوز ۵۰ هزار یهودی در ایران باقی مانده بودند. در دی ۱۳۵۷ که محمد رضا شاه به کلی در رفع بحران ناتوان شده بود، سپهبد ربیعی و طوفانیان به ژنرال شکف پیشنهاد کردند که با موشه دایان^۱ یا وایزمن^۲ به تهران بیایند. روز ۲۲ بهمن که انقلاب ایران به پیروزی رسید، سفارت رژیم صهیونیستی در تهران مورد حمله قرار گرفت و تظاهرکنندگان پرچم رژیم صهیونیستی را آتش زدند. ۳۳ شهروند رژیم صهیونیستی برجای مانده هم در ۲۹ بهمن از ایران خارج شدند و بدین گونه دفتر همکاری دو کشور بسته شد (مهدوی، ۱۳۹۳: ۴۵۸).

در مجموع و از دیدگاه رهبران انقلاب، ایران تأسیس اسرائیل در بیتالمقدس و حمایت استراتژیکی آمریکا و غرب از این دولت، کانون اصلی مناقشه بین اسلام و غرب در منطقه است (فیرحی، ۱۳۹۵: ۲۰۲). در مجموع رخداد انقلاب اسلامی در ایران، ضدیت آشکار آن با رژیم صهیونیستی، نظر امام خمینی (ره) که رژیم صهیونیستی را غده‌های سرطانی تشبیه کردند و خواستار حذف آن شدند، همچنین فعالیت‌های هسته‌های ایران که از سوی غرب و به ویژه آمریکا و رژیم صهیونیستی تهدیدی علیه صلح و امنیت جهانی و علیه رژیم صهیونیستی برآورده شده است، سبب شکل گرفتن اقدام‌هایی جهت رویارویی با ایران، از سوی رژیم صهیونیستی شد (کولایی و رضازاده، ۱۳۹۲: ۱۱).

۱- ایران هراسی

ایران هراسی در معنای ترس مفرط و غیرعقلانی از ایران خصوصاً با بزرگنمایی تهدید ایران هسته‌های کاربرد دارد. ایران هراسی نخستین بار در جریان مذاکرات صلح مصر و رژیم صهیونیستی در اواخر دهه هفتاد و اوایل دهه هشتاد میلادی ظهور یافت. رژیم صهیونیستی برای متقاعد ساختن افکار عمومی خود مبنی

1-Moshe Dayan

2-Chaim Weizmann

بر اینکه صلح با اعراب امکانپذیر است، نیازمند یک تهدید خارجی بود تا جایگزین تهدید کشورهای عربی کند. پیروزی انقلاب اسلامی در ایران و مخالفت با قرارداد صلح کمپ دیوید فرصت طلایی برای دولتمردان رژیم صهیونیستی بود تا از ایران تصویری تهدیدآمیز ارائه کنند. به عبارت دیگر، ایران هراسی، پروژه راهبردی است که براساس آن، ایران به عنوان تهدیدی بزرگ در منطقه و همچنین تهدیدی برای صلح و امنیت جهانی مطرح و به عنوان یک متغیر مزاحم و بازیگر اخلاقی آفرین در نظام بین الملل به تصویر کشیده میشود. این رویکرد از سوی ایالات متحده آمریکا و صهیونیسم بین الملل با هدف به حاشیه راندن جمهوری اسلامی ایران دنبال می شود (عابدی، ۱۳۹۸: ۱).

موضوع ایران هراسی اما در زمره موضوعاتی است که با گذشت زمان، تأثیری روزافزون را در سیاستگذاران رژیم صهیونیستی، بالاخص در حوزه سیاست خارجی و منطقه ای، پیدا کرده است. اگر نگاهی به این سیاست در سالهای اولیه پیروزی انقلاب تاکنون انداخته شود، مشخص خواهد شد که ایران هراسی در گفتمان رژیم صهیونیستی، رشد و تأثیری روزافزون داشته و در مواردی، مبدل به یکی از اساسیترین ابزارهای آن در راستای نیل به اهداف خود، در منطقه و یا فرامنطقه، گشته است. استفاده ابزاری از ایران هراسی در سیاست خارجی رژیم صهیونیستی به میزانی در یک دهه گذشته افزایش یافته است، که مقامات رژیم صهیونیستی برای پیشبرد اهداف خود مجبور به بزرگنمایی روزافزون خطر ایران هستند. این بزرگنمایی و اغراق بیش از اندازه، منجر به اعتراض شدید برخی مقامات و تحلیلگران رژیم صهیونیستی نیز شده است (ذاکریان و همکاران، ۱۳۹۹: ۶۸).

عمده افراد در رژیم صهیونیستی بر این مسئله اتفاق نظر دارند که ایران در بیش از یک دهه گذشته در صدر فهرست دشمنان بوده است. رژیم صهیونیستی به تهدید ایرانی، به عنوان تنها تهدیدی برای موجودیت و آینده خود مینگرد. ایران آخرین تهدید استراتژیک برای رژیم صهیونیستی در همه زمینهای امنیتی به شمار میرود. برنامه هستهای ایران و گسترش نفوذ این کشور در خاورمیانه و محور شیعه که از جنوب به خلیج فارس و از شمال تا بندر لاذقیه میرسد، تهدیدی استراتژیک برای رژیم صهیونیستی هستند. ایران همچنین مهمترین کشور حامی جنبش های حماس، جهاد اسلامی و حزب الله است که همگی کمر به نابودی رژیم صهیونیستی بستهند (کاسپیت، ۱۳۹۷: ۱).

مقامات رژیم صهیونیستی همواره به تهدید ایران بُعدی منطقه ای
I-Ben Caspit

و بین المللی می‌دهند که همگی در راستای سیاستهای جلب حمایت جهانی و ایجاد جبهه ضدایرانی علیه برنامه هسته ای ایران، تقویت ایران هراسی و شکستن محور مقاومت ضد رژیم صهیونیستی به رهبری ایران است (نیکو و سویلی، ۱۳۹۶: ۱۵۸). طبق سند امنیت ملی رژیم صهیونیستی در سالهای ۲۰۱۹ و ۲۰۲۰ رژیم صهیونیستی قصد دارد با مطرح کردن پروژه ایران هراسی، در راهبرد منطقه ای جدید خود علاوه بر بسیج کردن ظرفیت غرب، به ویژه آمریکا، برای جلب حمایت بی دریغ از این رژیم خصوصاً اعراب خلیج فارس و مشخصاً عربستان سعودی ارتباط برقرار کرده و از این طریق علاوه بر تشدید فضای ضد ایرانی در غرب آسیا، توافق و رضایت عملی اعراب را علیه جمهوری اسلامی ایران با خود همراه کند (ذاکریان و همکاران، ۱۳۹۹: ۶۷).

از این جهت میتوان گفت که «ایران یکی از مهمترین داراییهای استراتژیک رژیم صهیونیستی به شمار میرود. طی چند سال اخیر شمار فزاینده تماسهای پنهانی رژیم صهیونیستی با کشورهای عربی و مسلمان منطقه جهان را شاهد بودهایم و این در حالی است که رژیم صهیونیستی با هیچ یک از این کشورها روابط دیپلماتیک ندارد. این ابراز علاقه ناگهانی بین رژیم صهیونیستی و شماری از کشورهای عربی به تدریج به سمت روابطی جدی پیش می رود و اینها همه به لطف ایران است. تهدید شیعه و گسترش نفوذ ایران به سمت غرب، به نگرانی عمده بسیاری از رهبران منطقه تبدیل شده است. رژیم صهیونیستی به عنوان تنها واکنش به ترس از بازسازی امپراطوری پارسی به این میدان جنگ کشیده شده است. بنیامین نتانیا هو، نخست وزیر اسبق رژیم صهیونیستی به طور فعالانه از وضعیت موجود برای تقویت موقعیت رژیم صهیونیستی به عنوان یک پایگاه دفاعی منطقه ای و آهنربایی برای جذب همه آنهايي که از ایران میترسند، استفاده میکنند» (کسپیت، ۱۳۹۷: ۱). شاید بتوان عنوان نمود که «یکی از اشخاصی که بیشترین تلاش را در راستای نهادینه سازی ایران هراسی در سیاستگذاریهای رژیم صهیونیستی و تغییر سیاستها و راهبردهای منطقه ای و فرامنطقه ای آن در این قاب و قالب انجام داد، کسی نیست جز بنیامین نتانیا هو بنیامین نتانیا هو پس از پیروزی در انتخابات عمومی رژیم صهیونیستی در سال ۲۰۰۹ سیاست خارجی این کشور را به میزان زیادی تغییر داد، به طوری که تلاش دولتمردان رژیم صهیونیستی بر خروج از انزوا و دوستی با کشورهای عرب منطقه، متمرکز شد. خصوصاً در دور دوم نخست وزیری او، یعنی در سال ۲۰۱۳ انگیزه وی برای گسترش مسأله ایران هراسی چند برابر شد و حتی رژیم صهیونیستیها را هم تشویق به گسترش ایران هراسی کرد. (Bergman, 2018: 654)

نتانیا هو در مدت تصدی پست نخست وزیری رژیم صهیونیستی، بارها

و بارها در جریان حضور در مجامع بین المللی، مسأله ایران هراسی را مطرح کرده است. «در حقیقت مقامات رژیم صهیونیستی و شخص نتانیاهو در تلاش بودند تا شرایط را بیش از پیش برای ایران خطرناک کنند و به دو هدف مهم خود یعنی انزوای حداکثری ایران و ائتلاف گسترده و فراگیر منطقه ای با کشورهای عرب منطقه، علیه ایران، دست یابند. آنچه که تحت ایران هراسی نامیده میشود، بر بستر برخی واقعیتهای در منطقه و وارونه نمایی برخی دیگر شکل گرفته تا در پرتو آن هزینه قدرتیابی و نفوذ منطقه ای و فرمانطقه ای جمهوری اسلامی ایران به گونهای افزایش یابد که برهم خوردن هرگونه توازن قوایی برعلیه رژیم صهیونیستی، غیر ممکن شود (شریعتینیا، ۱۳۸۸: ۱۹۳).

۲- عوامل مؤثر بر گسترش ایران هراسی

این عوامل که به چند بخش تقسیم می شوند در گسترش ایران هراسی نقش عمدهای دارند. دسته اول عوامل ماهیتی هستند که در راستای گسترش ایران هراسی تاثیرگذار میباشند و دسته دوم ناشی از فعالیتهای ایران یا عوامل تاکتیکی در منطقه میباشد و دسته سوم عوامل راهبردی مؤثر در این حوزه میباشد. عوامل ماهیتی به دو دسته تقسیم میشوند:

۲-۱- عوامل ماهیتی

الف- سیاست خارجی ایران

با پیروزی انقلاب اسلامی ایران در بهمن ۱۳۵۷، مشخص بود که سیاست خارجی کشور نیز دچار تحولاتی عمیق خواهد شد. بنیان و خمیرمایه انقلاب ایران، از امری دینی و مذهبی نشأت گرفته بود و تأثیر مذهب در سیاستگذاری و تعیین خط مشی آینده کشور، تأثیری بسزا بود. ایجاد تعادل میان ایدئولوژی و پراگماتیسم در سیاست خارجی ایران، سابقه ای طولانی دارد و شاید بتوان عنوان کرد که مستمترترین مشکل سیاست خارجی کشور بوده است (Ramazani, 2004: 549).

این مشکل، در فردای پیروزی انقلاب اسلامی، به شکلی دیگر خود را بازتولید نمود. تأثیر اسلام و اسلام گرایی و همچنین تبلور آن در انقلاب و به قدرت رسیدن اسلامگرایان، خود را در سیاست خارجی و تغییرات بنیادین آن نشان داد. سیاست خارجی جمهوری اسلامی ایران بر چندین اصل استوار است که در عرصه بین المللی راهنمای رفتار و کنش سیاستگذاریهای خارجی قرار می گیرند. بر اساس اسناد رسمی، به ویژه قانون اساسی، بیانات امام خمینی (ره) و عملکرد رفتاری دولتهای مختلف جمهوری اسلامی، به خصوص پس

از سقوط دولت بنی صدر، میتوان عنوان نمود که اصول سیاست خارجی جمهوری اسلامی عبارتند از: نفی سلطه‌گری و سلطه‌پذیری، استکبارستیزی، ظلم‌ستیزی، عدالت‌خواهی، حمایت از مستضعفان و محرومان، حمایت و دفاع از حقوق مسلمانان، همزیستی مسالمت‌آمیز و صلح‌طلبی، عدم مداخله در امور داخلی کشورها و احترام متقابل، تعهد به قراردادهای و تعهدات و قوانین بین‌المللی.^۱

در واقع، «حمایت و دفاع از حقوق مسلمانان به طور ضمنی مواجهه با کشورهایایی که بنای ظلم علیه مسلمانان مینمایند، را مشخص نموده است که این مسأله به طور آشکار در دیدگاه‌های جمهوری اسلامی ایران علیه دولت رژیم صهیونیستی و اشغالگری آن دیده میشود. حمایت از مستضعفان و جنبش‌های آزادیبخش هم به طور مشخص بیان میکند که رژیم صهیونیستی دشمن اصلی جمهوری اسلامی ایران میباشد (دهقانی فیروزآبادی، ۱۳۹۲: ۲۸۸). موارد مذکور در قانون اساسی و همچنین جهت‌گیری‌های سیاست خارجی دولت‌های جمهوری اسلامی در چهار دهه اخیر، نشان دهنده تقابل شدید میان مشی جمهوری اسلامی ایران و رژیم صهیونیستی است. این موضوع، تأثیر خود را بر بازتعریف و دگرگونی بنیادین سیاست خارجی رژیم صهیونیستی در طول این دوران گذارده است. بخشی از اجرای سیاست یا پروژه ایران‌هراسی توسط رژیم صهیونیستی را باید در این مسأله جستجو نمود. تعریف رژیم صهیونیستی به عنوان خصم، منجر به تلاش رژیم صهیونیستی برای یافتن راهی در راستای تضمین حداکثری امنیت ملی خود شده است که ایران‌هراسی نیز بخشی از این پروژه بلندمدت در منطقه و جهان است (دهقانی فیروزآبادی، ۱۳۹۲: ۲۸۹).

به هر حال، به نظر می‌رسد ماهیت سیاست خارجی ایران پس از انقلاب و علت تصمیمات متنوعی که از سوی مقامات کشور اتخاذ شده است را میتوان به جهت اهمیت موضوع استقلال و حفظ نظام جمهوری اسلامی در یک ژئوپلیتیک سیاسی دانست (احمدی خوی، ۱۳۹۷: ۱۶۰).

ب- جغرافیای سیاسی ایران

امنیت در چشم انداز قرن بیست و یکم برای کشورهای غرب آسیا، تحولی ساختاری را تجربه خواهد کرد، تحولی که با توجه به ساختار منظومه امنیت جهانی قابل درک است. مطابق این تحول، خاورمیانه از یک منطقه مهم (در ساختار منظومه امنیت جهانی در قرن بیستم)، به منطقهای مرکزی و محوری در ساختار منظومه قرن بیست و یکم تبدیل میشود. همین مرکزیت تغییر گفتمان ایجابی به سلبی را که تهدید محسوس —
۱- اصول قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران

یکی دیگر از حوزه‌هایی که رژیم صهیونیستی به شدت از لحاظ تبلیغی بر آن متمرکز شده است، تبلیغ در مورد تلاش ایران برای رسیدن به تسلیحات هستهای است (بیکی، ۱۳۸۹: ۱۴۵). از منظر رژیم صهیونیستی و آمریکا، پنهانکاریهای ایران در زمینه هستهای، با نگرانیهای همراه بوده است. رژیم صهیونیستی با توجه به مشخص شدن مشی جمهوری اسلامی در مقابل آن و تعریف رژیم صهیونیستی به عنوان یکی از دشمنانی که باید از صفحه روزگار محو شود، از دستیابی ایران به فناوریهای هستهای بیم داشت. نکته قابل توجه این است که رژیم صهیونیستی توانست از این مساله استفاده نموده و بار دیگر ایران را به عنوان تهدیدی وجودی برای رژیم صهیونیستی بازنمایی کند که اگر به فناوریهای هستهای دست یابد، با توجه به شعارها و مشی این کشور در مقابل رژیم صهیونیستی، دست به نابودی آن خواهد زد. عدم اطلاع رسانی غنیسازی ایران به آژانس بین المللی انرژی اتمی، منجر به تحریک و ایجاد سوالات فراوانی در سراسر جهان شد و همین امر، عامل گسترش پروژه ایران‌هراسی توسط رژیم صهیونیستی در جهان شد. رژیم صهیونیستی برای مدتها عنوان کرد که ایران به دنبال دستیابی به سلاح اتمی است و در صورت کسب آن، به رژیم صهیونیستی حمله خواهد کرد. تأکید و تصویرسازی های مکرر از هولوکاست و ایجاد ارتباط ناخودآگاه میان هولوکاست و امکان رخ دادن دوباره کشتار یهودیان، از جمله تصویرسازی ها و بازنمایی هایی بود که هم اذهان جهانیان را تحریک مینمود و هم «ایران‌هراسی» را بسط و گسترش میداد. این موضوع تا به امروز نیز یکی از اصلیتیرین موارد سخنرانیهای مقامات بلندپایه رژیم صهیونیستی در مجامع بین المللی است. البته باید به این نکته اشاره کرد که از سال ۲۰۱۲ میلادی، رژیم صهیونیستی روند ترور دانشمندان هستهای ایران را آغاز کرد که در کتاب «برخیز و اول تو بکش» به آن اشاره شده است (ضرغامی خسروی، ۱۳۹۹: ۷۶).

سال اول، شماره ۴،
زمستان ۱۴۰۱
رژیم صهیونیستی و
راهبرد ایران‌هراسی

اما حتی این مسأله را نیز درقاب و قالب دفاع از خود در برابر «احتمال نابودی نزدیک»، بازنمایی کرده است. رژیم صهیونیستی در اکثر مواقع که به دنبال کاهش نفوذ ایران و افزایش فشار بر این کشور است، مساله حمله قریب الوقوع ایران به رژیم صهیونیستی را برجسته نموده و از این مسیر، اقدام به نیل به اهداف خود مینماید. نکته قابل توجه برای تشخیص استفاده ابزار رژیم صهیونیستی از برنامه اتمی ایران و هراس افکنی از آن در جهان این است که هنگامی که برجام میان ایران و قدرتهای جهان منعقد شد و برنامه هستهای ایران، تحت نظارت مستمر آژانس بین المللی انرژی اتمی درآمد و بر اساس گزارشهای متعدد آژانس، ایران به شرایط آن پایبند بوده و

آن را نقض نکرده است، مقامات رژیم صهیونیستی بیشترین مقاماتی در جهان بودند که به مخالفت با این معاهده پرداخته و خواهان لغو آن شدند. برجام، یکی از مهمترین و تأثیرگذارترین ابزارهای پروژه ایران‌هراسی رژیم صهیونیستی را از دست آنان گرفته بود و این برای پروژه ایران‌هراسی رژیم صهیونیستی، امری بسیار مضر تلقی می‌شد. بنابراین تمام تلاش خود را انجام داد تا برجام فروپاشد و بار دیگر بازنمایی برنامه اتمی ایران در قالب پروژه ایران‌هراسی، آغاز گردد. از این منظر، برنامه هسته‌های ایران نیز ضلع دیگری از پروژه ایران‌هراسی رژیم صهیونیستی را تشکیل داده است.

ب- امضای توافق برجام

یکی از نکاتی که بیش از پیش باید به آن توجه داشت تصویب برجام از سوی کشورهای موسوم به ۵+۱ است. یعنی موضوعی که بشدت باعث خشم رژیم صهیونیستی و تلاش برای گسترش ایران‌هراسی شد. این در حالی است که در سال ۲۰۱۸ میلادی دونالد ترامپ رئیس جمهوری وقت آمریکا برخلاف کشورهای اروپایی که خواستار ادامه برجام بودند، این توافق را به ضرر آمریکا عنوان کرد و بارها در نطق‌های انتخاباتی قبل و پس از انتخابات ۲۰۱۶ در این مورد سخنرانی کرد که این مساله باعث خوشنودی رژیم صهیونیستی شد (برزگر، ۱۳۹۸: ۱۳۸).

سال اول، شماره ۴،
زمستان ۱۴۰۱
رژیم صهیونیستی و
راهبرد ایران‌هراسی

البته مخالفت و موضع خصمانه رژیم صهیونیستی نسبت به برجام از زمان علنی شدن مذاکرات هسته‌ای تا پذیرش برجام از سوی بنیامین نتانیاهو بارها تکرار شد. توافق بد که به موجب آن ایران سریعتر به سوی هسته‌های شدن پیش می‌رود و امنیت رژیم صهیونیستی، منطقه و جهان را تهدید میکند، محور ثابت اظهارات نتانیاهو علیه توافق هسته‌های بوده است (احمدی، ۱۳۹۵: ۱۶۰). پس از ناکامی تلاش‌های رژیم صهیونیستی در راستای رد توافق هسته‌های در کنگره آمریکا، خطوط جدیدی به خط مشی سیاسی این کشور وارد شد، که به صورت آشکار در دیدار نتانیاهو از آمریکا بازتاب یافت. نقطه کانونی این خط مشی جدید، پذیرش ناگزیرانه تصمیم کاخ سفید و تلاش برای مدیریت تنش‌ها در چند ماه باقیمانده دولت اوباما بود، به ویژه که شکاف ایجادشده میان یهودیان آمریکا در پی مواضع مختلف آنها در مورد توافق هسته‌های ایران و رویارویی آنها در قالب یهودیان وفادار به دولت اوباما و یهودیان هواخواه رژیم صهیونیستی، ضرورت بیش از پیش ایجاب می‌کرد، بازسازی روابط این دو را، هرچند به صورت ظاهری و سطحی البته این روند با تلاش برای دستیابی به امتیازات نظامی و نیز لابی با نخبگان سیاسی همسو با رژیم صهیونیستی در نهادهای مختلف آمریکا به ویژه کنگره برای مانع

تراشی در اجرای برجام همراه بوده است (احمدی، ۱۳۹۵: ۱۶۰).

۲-۳- عوامل راهبردی

الف- حمایت گروههای جهادی

یکی از چالشهای رژیم صهیونیستی تشکیل نیروی مقاومت لبنان، موسوم به حزب الله، و حمایت جمهوری اسلامی از آن است. اگرچه حزب الله در سال ۱۹۸۵ رسماً اعلام موجودیت کرد، اما می توان گفت که حزب الله لبنان به عنوان یک اندیشه و تفکر از سال ۱۹۸۲ شکل منسجم به خود گرفته و از جریان های سیاسی- اسلامی است که از اندیشههای امام موسی صدر نشأت گرفته است. اما بعد از انقلاب اسلامی در سال ۱۹۷۹ به رهبری امام خمینی (ره) این جریان قدرت و شدت بیشتری گرفت تا ساختاری به مراتب قدرتمندتر از سازمان مادر یعنی جنبش امل در صحنه سیاسی لبنانی نمود پیدا کند. دوره و زمان تاسیس حزب الله نیز بسیار قابل توجه است. این حزب در اوج مبارزه و مقاومت علیه اشغالگران رژیم صهیونیستی که نیمی از لبنان را به اشغال خویش در آورده و تا بیروت هم پیشروی کرده بودند، توانست با ادامه مبارزه تا سال ۲۰۰۰ میلادی تقریباً تمامی خاک لبنان را آزاد کند (ضرغامی خسروی، ۱۳۹۹: ۷۸).

سال اول، شماره ۴،
زمستان ۱۴۰۱
رژیم صهیونیستی و
راهبرد ایران هراسی

میتوان گفت که با قدرتمندتر شدن حزب الله لبنان و جنگ ۳۳ روزه در سال ۲۰۰۶ که بنا بر اعتقاد رژیم صهیونیستی اولین رویارویی مستقیم بین ایران و رژیم صهیونیستی هم بود، تلاش رژیم صهیونیستی برای گسترش ایران هراسی هم شروع شد. (Freilich, 2018: 451). حماس، از دیگر گروههای مبارز و مخالف با رژیم صهیونیستی است. حماس مخفف واژه حرکت مقاومت اسلامی از احزاب اسلامگرای سیاسی- نظامی فلسطینی است که در حال حاضر کنترل نوار غزه را در دست دارد. این گروه از سال ۲۰۰۶ اکثریت کرسیهای پارلمان فلسطین را در اختیار گرفته است. حماس در سال ۱۹۸۷ در جریان انتفاضه اول از سوی شیخ احمد یاسین و محمود طه به عنوان شاخه فلسطینی و به منظور آزاد کردن فلسطین از اشغال رژیم صهیونیستی و برقراری یک دولت اسلامی در کرانه باختری رود اردن و نوار غزه بنیانگذاری شد. وجه تمایز حماس با دیگر سازمانها و گروههای فلسطینی در پیش گرفتن مکتب اسلام به عنوان راه پیروزی و رهایی فلسطین و تلاش به منظور آزادی و اتحاد و یکپارچگی و برپایی حکومت اسلامی در فلسطین است. رژیم صهیونیستی سالهاست که جمهوری اسلامی ایران را به حمایت همه جانبه از حماس متهم کرده است و حتی در گزارش شورای امنیت ملی رژیم صهیونیستی به طور آشکار بر لزوم

مقابله با جمهوری اسلامی ایران از طریق دامن زدن به ایران‌هراسی تأکید جدی شده است (ضرغامی خسروی، ۱۳۹۹: ۷۹). تعبیر غده سرطانی به رژیم صهیونیستی از طرف امام خمینی (ره) و طرح شعار نابودی رژیم صهیونیستی چالش جدی را پیش روی صهیونیست‌ها قرار داد و به حرکت فلسطینیها شتاب بیشتری بخشید (بیکمی، ۱۳۸۹: ۱۴۵).

ب- حضور در سوریه

سوریه مهم‌ترین متحد ایران در منطقه غرب آسیا محسوب می‌شود که همزمان با دیگر کشورهای عربی در سال ۲۰۱۱ شاهد وقوع اعتراض‌های ضدحکومتی بود. حضور نیروهای ایرانی، و همچنین نیروهای مورد حمایت جمهوری اسلامی ایران، در سوریه از همان ابتدای آغاز جنگ داخلی در سوریه، منجر به حساسیت شدید رژیم صهیونیستی در این رابطه شد. بنابراین، ضلع دیگری نیز به پروژه ایران‌هراسی رژیم صهیونیستی در منطقه اضافه شد و آن نقش ایران در سوریه و جنگ‌های مشابه منطقه ای بود. رژیم صهیونیستی را باید به عنوان یکی از بازیگران صحنه داخلی و بحران سوریه دانست. بازیگران دیگری همانند عربستان و قطر نیز تلاش دارند تا روندهای جدید سیاست منطقه ای را تحت تاثیر شکل بندیهای قدرت جهانی سازماندهی نمایند (متقی و همکاران، ۱۳۹۳: ۳۷).

سال اول، شماره ۴،
زمستان ۱۴۰۱
رژیم صهیونیستی و
راهبرد ایران‌هراسی

بازنمایی‌های رژیم صهیونیستی گاه به گونهای بود که بسیاری از مردم جهان در این توهم غوطه‌ور میشدند که مسئولیت تمام خرابیها و مصیبت‌های ایجاد شده در سوریه و جنگ‌های منطقه ای خاورمیانه، با ایران است. رژیم صهیونیستی با مطرح کردن نام ایران، سعی دارد تا نفوذ منطقه ای تهران را کاهش دهد، در این خصوص با نگاهی به تحولات سوریه این مسأله را میتوان درک کرد. اکنون با بازگشت کشورهای عربی به سوریه برنامه جدی برای ایجاد فاصله میان دمشق و تهران شکل گرفته است تا این کشورها بتوانند در میدان دیپلماسی و سیاست خارجی بستر کاهش حضور ایران را در سوریه شکل دهند و از آن طرف رژیم صهیونیستی نیز سعی دارد در بعد تحولات میدانی، حضور ایران را تحتالشعاع قرار دهد (دیپلماسی ایرانی، ۱۳۹۹). این احساس همچنین از پاسخ محدود ایالات متحده به موضع ایران در سوریه نیز سرچشمه میگیرد. بدین معنا که رژیم صهیونیستی میبایست به تنهایی با ایران و نیروهای نیابتی آن در منطقه مقابله کند، مسالهای که خطر وقوع مقابله بین رژیم صهیونیستی و محوری که توسط ایران رهبری میشود را افزایش میدهد. یکی از ساز و کارهای کارگزاران امنیتی رژیم صهیونیستی را باید ایجاد بحرانهای حاشیهای برای افزایش جدال اسلامگرایان با یکدیگر و با کارگزاران

جبهه مقاومت دانست (متقی و همکاران، ۱۳۹۳: ۴۵).

در سال ۲۰۲۰ نگاهها در رژیم صهیونیستی به برنامههای ایران برای مرحله پسداداش و به ویژه برنامه ایجاد منطقه نفوذ مستقیمی در امتداد مرزهای ایران تا دریای مدیترانه و نیز تقویت جبهه نظامی علیه سوریه و لبنان بود. براساس ادعای دستگاههای اطلاعاتی رژیم صهیونیستی در خصوص برنامههای ایران، نقشههای تقویت نفوذ در سوریه و جبهه نظامی علیه رژیم صهیونیستی، شامل ایجاد پایگاههای نظامی طولانی مدت و ارتش نیابتی دائمی، علاوه بر نیروهایی در عراق و لبنان، و برپایی تاسیسات نظامی برای ساخت موشکهای دقیق در سوریه و لبنان، میشود (دیپلماسی ایرانی، ۱۳۹۹).

نگرانیهای رژیم صهیونیستی، اول از تلاش ایران برای برپایی راهی زمینی در مرکز غرب آسیا، یعنی از ایران تا عراق، سوریه، و دریای مدیترانه است. دوم، جمهوری اسلامی برای ایجاد موجودیت نظامی و اقتصادی طولانی مدت در سوریه با موافقت رسمی نظام اسد تلاش میکند. و نگرانی سوم، آن است که ایران برای ساخت یگان مسلح بزرگی تلاش میکند تا به عنوان جزئی از محور مقاومت مطرح باشد. رژیم صهیونیستی تمام این تحرکات را تهدیدی استراتژیک برای خود میداند که در صورت تحقق، سوریه به متحدی دائمی برای ایران تبدیل میشود، مسائلهای که به تعمیق ریشههای ایران در این کشور منجر میشود، ایرانی که متعهد به نابودی رژیم صهیونیستی شده است و میتواند بدین طریق سوریه را به جبههای نظامی علیه رژیم صهیونیستی مبدل نموده و احتمال برخوردهای مستقیم بین ایران و رژیم صهیونیستی را افزایش دهد. اما مقابله با نفوذ ایران در منطقه تحت عنوان جلوگیری از حضور سازمان یافته ایران در سوریه با حملات هوایی و موشکی به مراکز مربوط به سپاه قدس در آن کشور شکل گرفته است. بنا به ادعای خودشان بیش از دویست هدف نظامی ایرانی در سوریه را نابود کردهاند، تا بنا بر ادعای خود جلوی ارتباط زمینی از تهران تا بیروت را گرفته و زنجیره حمایت تسلیحاتی ایران از مقاومت را سد کند (ملائک، ۱۳۹۶: ۸۸).

۳- ائتلاف منطقه ای رژیم صهیونیستی

به دلیل اینکه پروژه ایران هراسی یک پروژه فراگیر و گسترده است، به همین دلیل رژیم صهیونیستی تحرکات جدی را در عرصه منطقه ای و فرمانطقه ای آغاز کرده است. اگر چه روابط دوستانه رژیم صهیونیستی با آمریکا پس از تاسیس آن آغاز شده است، اما مشاهده میشود که رژیم صهیونیستی برای گسترش ایران هراسی بیش از پیش در صدد جلب کمکهای بیشتر از آمریکا

است. در مورد دوستی رژیم صهیونیستی با کشورهای عربی هم باید گفت که رژیم صهیونیستی برای نیل به اهداف بلند مدت خود در راستای گسترش ایران‌هراسی و انزوای ایران تلاش میکند تا دوره جدیدی از روابط سیاسی و اقتصادی را با کشورهایمانند عربستان در زمان ولیعهدی بن سلمان آغاز کند. روزنامه یدیعت آهارونوت به نقل از منابع اطلاعاتی فاش کرد که محمد بن سلمان عربستانی با مقامات رژیم صهیونیستی دیدارهایی داشته است و مقامات رژیم صهیونیستی نیز اسم رمز «پسر» را برای او انتخاب کرده بودند (رستمی و تارا، ۱۳۹۷: ۱۳۳) به بیانی دیگر عربستان سعودی، رژیم صهیونیستی را به صورت نوعی رابط میان خود و آمریکا میبیند (امامزاده فرد، ۱۳۹۰: ۱۷۱).

۴- نقش آمریکا

روابط رژیم صهیونیستی و آمریکا یک رابطه خاص محسوب میشود. پیوند دوستانه مستمر با رژیم صهیونیستی و حساسیت به چالش‌های امنیتی آن از مهمترین ویژگی‌های سیاست خارجی ایالات متحده آمریکا بوده است، به طوری که در طول حیات رژیم صهیونیستی، آمریکا بارها نقش خود را به صورت ستون بنیادین امنیت رژیم صهیونیستی ایفا نموده است (درج، ۱۳۹۸: ۱۱۰). از همین روی به اعتقاد صاحب‌نظران سیاسی یکی از مهمترین دلایل کاهش محبوبیت ایالات متحده در میان مردم جهان، حمایت همه جانبه و بی چون و چرای این کشور از رژیم صهیونیستی است (حسنخانی و صادقی، ۱۳۹۳: ۱۲). به اعتقاد بسیاری از کارشناسان، تمایل به گسترش ایران‌هراسی از دوره اوباما به دوره ترامپ با یک چرخش کاملاً واضح مواجهه شده است. به عنوان مثال، آمریکا با ایجاد تنش در منطقه و پرورش دادن پروژه ایران‌هراسی در منطقه سودهای کلانی میبرد و از طرف دیگر با تفرقه افکنی بین ایران و کشورهای عربی در منطقه به صورت کوتاه مدت و بلند مدت در فکر تامین اهداف و امنیت رژیم صهیونیستی است. در رابطه با تامین امنیت رژیم صهیونیستی به این روش یعنی با تفرقه افکنی در سوریه، یمن، عراق و میان سعودی و ایران، قصد تامین امنیت ملی رژیم صهیونیستی را دارد (آبشناس، ۲۰۱۹: ۱).

نکته مهمتر آنست که پس از مین گذاری نفت کش‌ها در خلیج فارس و همچنین حملات موشکی به پالایشگاه آرامکو در سند امنیت ملی رژیم صهیونیستی در سال ۲۰۲۰ به صراحت عنوان شده است که در راستای انزوای ایران از تشکیل ائتلاف دریایی با مشارکت کشورهای مختلف حمایت میکنند و مقامات رژیم صهیونیستی بارها در این مورد با دولت ترامپ به گفتگو پرداختند (ضرغامی خسروی، ۱۳۹۹، ۸۱).

۵- توجه به کشورهای عربی

با ادامه تلاش رژیم صهیونیستی برای ارتباط برقرار کردن با کشورهای عربی، شرایط برای گسترش ایران‌هراسی مهیا شده است. رژیم صهیونیستی که از سال ۱۹۴۸ میلادی درگیر نبرد و محاصره با کشورهای عربی است، قصد دارد تا برای نیل به اهداف خود در راستای ایران‌هراسی به شرایط قبل پایان دهد. این مساله یک چرخش آشکار در سیاست خارجی رژیم صهیونیستی است. مقامات رژیم صهیونیستی در سال ۲۰۱۷ با یکی از ژنرال‌های بازنشسته ارتش سعودی در هتل شاه داود دیدار کردند، که این دیدار از سال ۱۹۴۸ بی‌سابقه بود. این تغییر سیاست در میان سایر کشورهای عربی هم دیده شد، به طوری که در ماه ژانویه هم وزیر انرژی رژیم صهیونیستی با یکی از مقامات امارات متحده عربی دیدار و گفتگو کرد و دو طرف در مورد تاسیس یک مرکز تجاری رژیم صهیونیستی در ابوظبی به توافق رسیدند. این تغییر سیاست ناشی از آن است که مسائل استراتژیک و مهمی برای این کشورها و رژیم صهیونیستی پدید آمده است که عبارتند از امنیت، انرژی و مشارکت در منابع طبیعی، البته بسیاری از این مسائل در پشت صحنه رخ می‌دهد. در سال ۲۰۱۸ وزیر جنگ وقت رژیم صهیونیستی در مصاحبه با رسانه‌های عربی متذکر شد که رژیم صهیونیستی تمایل دارد تا اطلاعات خود را در زمینه‌های مختلف از جمله تبادل اطلاعات امنیتی برای مواجهه با ایران با کشورهای میانه رو عرب را در میان بگذارد. در واقع، یکی از دلایلی که رژیم صهیونیستی قصد دارد از انزوا خارج شود، فشارهای آمریکا بر این کشور و همچنین کشورهای عربی است. رژیم صهیونیستی یکی از محافظه‌کارترین کشورهای خاورمیانه است. باید سرانجام بتواند این محافظه‌کاری را پایان دهد و با اعراب سنی دوست و متحد شود. (Shinkman, 2018: 1)

نتیجه‌گیری

بعد از وقوع انقلاب اسلامی در ایران و شعارهایی که توسط انقلابیون داده شد و اهداف و آرمانهای انقلاب که توسط رهبران انقلاب مطرح گردید، نقطه آغازی بر تقابل میان ایران و رژیم صهیونیستی گردید. این تقابل که به جنگ نرم و جنگ نیابتی در برهه‌هایی سوق پیدا کرد، راهبردهایی را از طرف هر دو جناح در پی داشت که شاید بتوان مهمترین راهبرد رژیم صهیونیستی، متحدان غربی و منطقه‌ای آن را، ترویج ایران‌هراسی در منطقه و سطح بین‌الملل دانست. این راهبرد بیشتر از ابزارهای رسانه‌ای سود میبرد و میتواند جای دروغ و واقعیت را تغییر دهد و موضوع را آنطور که میخواهد به جامعه نشان دهد.

رژیم صهیونیستی با توجه ویژه به سمت کشورهای غرب آسیا و به خصوص کشورهای عربی، سعی در ایجاد روابط سیاسی، اقتصادی و تجاری با این کشورها نموده است و با تکیه بر برخی موارد از جمله توانمندی هسته‌ای، قدرت موشکی، نفوذ منطقه‌ای و ... ایران، سعی در القاء قصد سوء ایران در منطقه و در ارتباط با کشورهای این حوزه دارد تا بتواند سدی در مقابل افزایش قدرت جمهوری اسلامی ایران ایجاد نماید. این رژیم همواره سعی در خطرناک جلوه دادن جمهوری اسلامی ایران و اقدامات آن در سطح منطقه داشته است. تا آنجا که حتی حضور در برخی جنگها به صورت مستشاری و دفاع از مردم آن کشور را مداخله در امور داخلی کشورها عنوان نمودند.

مجموع این اقدامات که به ایران هراسی موسوم است، نیازمند یک استراتژی منسجم و هدفمند در حوزه‌های رسانه‌ای و جنگ نرم از سوی ایران است. استفاده از تبیین در حوزه‌های حساس و مورد توجه و حساسیت دیگر کشورها مخصوصاً کشورهای منطقه غرب آسیا و همچنین تقویت نهادهای اطلاع رسانی و رسانه‌ای از مواردی است که در جهت خنثی نمودن این رویکرد موثر خواهد بود. اعتقاد دست اندرکاران و سیاست‌گذاران کشور به این نکته که در میانه یک جنگ نرم تمام عیار قرار داریم، ایران را در پیشبرد این هدف یاری خواهد نمود.

منابع

آبشناس، شیوا (۲۰۱۹). پروژه عظیم ایران هراسی، مصاحبه با دکتر کمال دهقانی فیروزآبادی، اسپوتنیک

احمدی خوی، امیر رضا (۱۳۹۷). آرمان‌های راهبردی و عملگرایی تاکتیکی در سیاست خاور میانه ای ایران، فصلنامه ژئوپلیتیک، شماره ۱

امام زاده فرد، پرویز، (۱۳۹۰). سیاست اسرائیل و عربستان سعودی در قبال یکدیگر در دهه های اخیر، فصلنامه تخصصی علوم سیاسی، شماره شانزدهم، ۱۸۸ - ۱۶۹

احمدی، وحیده (۱۳۹۵). راهبرد رژیم صهیونیستی در مورد بگرام، فصلنامه مطالعات راهبردی، سال ۱۹، شماره ۷۱

برزگر، کیهان (۱۳۹۸). تحولات اخیر جهان عرب، موازنه قوا و گروه بندی های منطقه ای جدید در خاور میانه، فصلنامه ژئوپلیتیک، سال ۱۴، شماره ۳

بیکی، مهدی، (۱۳۸۹). تهدیدات رژیم صهیونیستی برای خاورمیانه، پژوهش های منطقه ای، شماره ۳، ۱۵۶ - ۱۳۰

جوانشیری، امیرصدرا (۱۳۹۸). مقایسه نقش لابی رژیم صهیونیستی در سیاست خارجی ایالات متحده آمریکا در دوران باراک اوباما و دونالد ترامپ با تاکید بر توافق هسته ای با جمهوری اسلامی ایران، فصلنامه مطالعات بین المللی، سال ۱۶، شماره ۶۱

حسن خانی، محمد و صادقی، محمد مسعود، (۱۳۹۲). تحلیل هزینه - فایده ی راهبرد حمایت همه جانبه از رژیم صهیونیستی در سیاست خارجی ایالات متحده آمریکا، فصلنامه پژوهش های راهبردی سیاست، سال دوم، شماره ۶

خسروی ضرغامی، سمیرا و ذاکریان، مهدی و برزگر، کیهان و کاظمی وند، سید علی اصغر، (۱۳۹۹). تاثیر پروژه ایران هراسی در راهبرد منطقه ای جدید رژیم صهیونیستی، فصلنامه مطالعات بین المللی، سال ۱۶، شماره ۴

درج، حمید (۱۳۹۸). تبیین جایگاه راهبردی رژیم صهیونیستی در سیاست تسلیحاتی آمریکا در خاورمیانه، فصلنامه مطالعات بین المللی، سال ۱۶، شماره ۶۱

رستمی، فرزاد و تارا، علیرضا، (۱۳۹۷). تحلیل روابط عربستان سعودی و رژیم صهیونیستی در سایه توافق هسته ای ایران، فصلنامه سیاست جهانی، دوره هفتم،

سال اول، شماره ۴،
زمستان ۱۴۰۱
رژیم صهیونیستی و
راهبرد ایران هراسی

شماره دوم، ۱۴۲ - ۱۱۵

زراعتی، مجتبی (۱۴۰۰). پایان نامه کارشناسی ارشد با عنوان، بررسی نقش سیاست خاورمیانه ای روسیه در مدیریت تعارض رابطه بین ایران و عربستان

شریعتی نیا، محسن (۱۳۸۸). ایران هراسی، دلایل و پیامدها، فصلنامه بین المللی روابط خارجی، سال دوم، شماره ششم

عابدی، سجاد (۱۳۹۸). پروژه ایران هراسی، روزنامه اعتماد، <http://www.etemad-newspaper.ir/fa/main/detail/136956>

فیرحی، داود، (۱۳۹۵). آسیای میانه، ایران و اسلام، فصلنامه سیاست، دوره ۴۶، بهار ۱۳۹۵، ۲۰۹ - ۱۸۹

فقیه زاده گرجی، حامد و اسلامی، محسن، (۱۳۹۶). هویت یهود و تکوین موجودیت سیاسی رژیم صهیونیستی، فصلنامه سیاست جهانی، دوره ششم، شماره دوم، ۲۷۱ - ۲۴۱

قاسمپور، غفور (۱۴۰۱). پایان نامه کارشناسی ارشد با عنوان، تبعات صلح رژیم صهیونیستی با کشورهای حاشیه خلیج فارس بر روابط منطقه ای جمهوری اسلامی ایران در سال ۲۰۲۰

کولایی، الهه و رضازاده، حبیب، (۱۳۹۲)، نقش ایران در گسترش روابط جمهوری آذربایجان و رژیم صهیونیستی، فصلنامه پژوهش های روابط بین الملل، دوره نخست، شماره دهم، ۳۷ - ۹

کاسپیت، بن (۱۳۹۷). ایران هراسی، دارایی استراتژیک رژیم صهیونیستی، دیپلماسی ایرانی، irdiplomacy.ir/fa/news/1980372

ملائک، سیدمحمدحسین (۱۳۹۶). دیپلماسی، امنیت و اشراف اطلاعاتی در روابط ایران و رژیم صهیونیستی، سایت دیپلماسی ایرانی

متقی، ابراهیم و کوه خیل، مرجان و موسی پسندی، علی اصغر، (۱۳۹۳). نقش بازیگران منطقه ای در رادیکالیزه شدن نیروهای اجتماعی خاورمیانه، فصلنامه سیاست جهانی، دوره سوم، شماره ۲، ۶۷ - ۳۵

نیکو، حمید و سویلی، مرتضی (۱۳۹۶). جایگاه برنامه هسته ای ایران در دکترین امنیتی رژیم صهیونیستی. فصلنامه مطالعات روابط بین الملل، سال دهم، شماره ۳۷

سال اول، شماره ۴،
زمستان ۱۴۰۱
رژیم صهیونیستی و
راهبرد ایران هراسی

هوشنگ مهدوی، عبدالرضا (۱۳۹۳). سیاست خارجی ایران در دوره پهلوی، تهران:
نشر پیکان، چاپ دهم

سایت دیپلماسی ایرانی

Shinkman, Paul D. (2017). Secret Israeli_Arab Entente Blocking Peace?, US News, 23June, at:http://www.realcleardefense.com/2017/05/23/secret_israeliar-ab_entente_blocking_peace_293321.html

D. (2018). Israeli National Security, Oxford: Oxford Press Freilich, Charls

s Foreign Policy,*Ramazani, Rouhollah (2004). Ideology and Pragmatism in Iran The Middle East Journal, Vol. 58, No. 4, Winter

Random House Press Caspit, :Bergman, Ronen (2018). Rise and kill first, New York Ben (2019), Israel Worried Iran Might Attack Soon, The AlMonitorat:<https://www.al-monitor.com/pulse/originals/2019/10/israel-netanyahu-iran-war-generalsolei-mani-saudia-us-trump.html>

سال اول، شماره ۴،
زمستان ۱۴۰۱
رژیم صهیونیستی و
راهبرد ایران هراسی